

idetmindste søger sin Sikkerhed deri, at de Vedkommende gøres ansvarlige for Følgerne af den Virksomhed, de paatage sig, saaledes, at de underkastes Strafsansvar — efter Omstændighederne endog et betydeligere Strafsansvar — naar større Skade bliver Følgen af deres Virksomhed, hvorved det maa antages godtgjort, at de, uden at være i Besiddelse af de fornødne Evner og Kundskaber, have paataget sig en Virksomhed, som de maatte vide kunde lede til alvorlige og uoprettelige Følger for deres Medborgeres Liv og Belfærd. Det vil imidlertid i saa Henseende ikke være tilstrækkeligt at henvise til de i Almindelig borgerlig Straffelov indeholdte Bestemmelser, navnlig §§ 198 og 207; vel er der heri foreskrevet Straf for den, som ved Uagtsomhed bevirker Nogens Død eller en betydelig Sjæls- eller Legems-skade; men foruden at det vistnok i de fleste Tilfælde vilde findes tvivlsomt, hvorvidt en saadan Uagtsomhed, der er Betingelsen for Anvendelsen af de nævnte Lovbud, kunde siges at være tilstede i de Tilfælde, hvor Skade bevirkes ved uautoriserede Personers Behandling af Syge, vil det vistnok findes, at Straffebestemmelsen i Almindelig borgerlig Straffelovs § 207 i Gjentagelsestilfælde, for den, der allerede tidligere har maattet overbevise sig om, at han ved sin Virksomhed udsatte Medmenneskers Belfærd for Fare, er altfor utilstrækkelig. I Henhold hertil ere Straffebestemmelserne i Udkaftets § 4 affattede, og om det end ogsaa mod disse kan indvendes, at det ofte vil være vanskeligt at godtgjøre, at den stete Skade hidrører fra Behandlingen af den Syge, vil det dog vistnok erkendes, at Bestemmelsen, hvorefter den, der udøver Lægevirksomheden, vil vide, at han i sin Virksomhed er undergivet Straf, naar Behandlingen kan godtgjøres at have medført Skade, vil afgive et ikke ringe Værn mod, at Personer, der savne de nødvendige Færdigheder og Kundskaber, indlade sig paa en Virksomhed, som de maae vide med sig selv, at de ikke kunne magte.

Den anden Gruppe af Indskrænkninger gaaer først ud paa aldeles at udelukke visse Personer fra at udøve Lægevirksomhed uden

Autorisation, og vil, forsaavidt den saaledes fra denne Virksomhed udelukker Personer, der ere straffede for en i den offentlige Mening vanærende Handling, og Ublandinge, der ikke have erhvervet Ret til fast Ophold her i Riget, formeentlig finde sin Begrundelse i, at disse Personer, der ikke ville være bundne ved de Hensyn, som gjøre sig gjældende for ustraffede, her i Landet hjemmehørende Personer, og for hvem navnlig Strafbestemmelserne ville have mindre Betydning end for andre, snarest kunne befrægtes at ville benytte Lægevirksomheden i aldeles egennyttige Siemed og paa bedragerisk Maade. At det dernæst forbydes uautoriserede Personer at udgive sig for at være autoriserede vil formeentlig findes aldeles naturligt. Naar det endelig forbydes uautoriserede Personer at benytte de Midler, som det er forbudt Apothekerne at udlevere til Alle og Enhver, vil et saadant Forbud formeentlig finde sin tilstrækkelige Begrundelse i Bestaffenheden af de Midler, der derved unddrages fra Benyttelsen i den uautoriserede Lægevirksomhed, og Hensynet til de Færes, som det for Samfundet vilde medføre, naar disse Midler, blandt hvilke de stærkeste Gifter findes, uden Kontrol kunde benyttes af Enhver, der agtede at udøve Lægevirksomhed. At det Krav paa Frihed i Henseende til Udøvelse af Lægevirksomhed, som fra flere Sider er reist, og som Ministeriet ved nærværende Udkaft har søgt at imødekomme, ikke strækker sig saavidt, at der i den anførte Henseende ikke skulde gøres Forskjel paa autoriserede og uautoriserede Personers Udøvelse af Lægekunsten, troer Ministeriet at turde antage, og Begrænsningen er formeentlig saameget mere berettiget, som der ved Udkaftet aabnes Personer, der ere i Besiddelse af de fornødne Kundskaber til at benytte et eller flere af de nævnte Midler, Afgang til ved en efter Forholdene afpasset Prove at erhverve Ret til fra Apothekerne at faae udleveret og til at benytte de Midler, der ere fornødne paa deres begrænsede Omraade.

Endelig maa Ministeriet formene, at om det end som Regel bør staae Enhver frit for at henvende sig om Lægehjælp der, hvor han